

PEELAERTS, Gustje (eigenlijk K. August) (Herentals 17 oktober 1898 – Herenthout 6 oktober 1961).

Was van beroep schilder-behanger, maar begon na de Eerste Wereldoorlog als harmonicaspeler feesten van Vlaamse oud-strijders op te luisteren en trok weldra al zingend en musicerend door het land, van het ene **flamingantische** feest naar het andere. Peelaerts trad op voor afdelingen van het **Davidfonds** en kampvuuravonden ter gelegenheid van de **IJzerbedevaart**, was een graag geziene gast op studentenbijeenkomsten enzovoort. De “zingende zwerver van Vlaanderen”, zoals men Peelaerts noemde, knoopte op zijn tochten vriendschap aan met menig kunstenaar en vooral met componisten wier bijdragen tot het Vlaamse repertoire hij hielp populariseren. “Daar waait **amnestie** en zelfbestuur uit zijn trekzak”, schreef het satirische weekblad *Pallieter* in 1926. Hij bleef tot het eind zijn troubadoursleven trouw.

LITERATUUR: X (waarschijnlijk F. de Pillecyn), ‘Gustje Peelaerts’, in *Pallieter* (28 november 1926); – J.H. (= J. Heerman), ‘Zingende zwerver van Vlaanderen Gustje Peelaerts overleden’, in *De Standaard* (9 oktober 1961).

GASTON DURNEZ*